

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาระบบการทางความหมายของอุปสรรคจากอินเทอร์เน็ตในภาษาไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาที่เป็นอุปสรรคในอินเทอร์เน็ต ตามแนวคิดของทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชาน และศึกษาลักษณะการถ่ายโยงความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างวงความหมายต้นทางไปยังวงความหมายปลายทาง

5.1.1 อุปสรรคเชิงมนทัศน์

ผลการวิจัยพบว่า รูปภาษาที่นำมาใช้ในอุปสรรคเชิงมนทัศน์ในอินเทอร์เน็ตในภาษาไทยประกอบด้วยอุปสรรค 9 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. อุปสรรคมีมนุษย์ เป็นการนำคำที่ใช้เกี่ยวกับมนุษย์ไม่ว่าจะเป็น สภาพของมนุษย์ หรือหน้าที่อาชีพการงานของมนุษย์มาใช้ในการกล่าวถึงระบบต่างๆ ของอินเทอร์เน็ต
2. อุปสรรคอาการ แบ่งอาการออกเป็น อาการของสิ่งมีชีวิตกับอาการของสิ่งไม่มีชีวิต ซึ่งสิ่งมีชีวิตในที่นี้อาจเป็นมนุษย์ สัตว์ หรือพืชก็ได้ ส่วนสิ่งไม่มีชีวิตพบอาการที่เป็นวัตถุเท่านั้น โดยเป็นรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงถึงกิริยาอาการ การกระทำ คุณลักษณะต่างๆ ของมนุษย์ ตลอดจนเหตุการณ์ที่เป็นผลมาจากการกระทำของมนุษย์
3. อุปสรรควัตถุ ได้แก่ สรรพสิ่งต่างๆ ที่ไม่สามารถหายใจ ขยายพันธุ์ สืบพันธุ์ได้ เป็นจำพวกสิ่งของ สิ่งประดิษฐ์ มีรูปทรงแตกต่างกันไปตามแต่ประโยชน์การใช้สอย
4. อุปสรรคสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ สิ่งที่ไม่สามารถหายใจ หรือขยายพันธุ์ได้ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการตีพิมพ์ โดยผ่านกระบวนการทางการพิมพ์ ซึ่งจะประกอบไปด้วยกระดาษ และหมึกพิมพ์ เพื่อให้ออกมาเป็นรูปเล่ม ที่จับต้องได้โดยการสัมผัส
5. อุปสรรคสิ่งก่อสร้าง ได้แก่ สิ่งก่อสร้าง หรือสถานที่ที่เกิดจากการสร้างขึ้น ปูรองแต่งขึ้นโดยมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิต เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย หรือเพื่อประโยชน์ในด้านต่างๆ สามารถสัมผัสจับต้องได้จริง และลักษณะสำคัญคือสิ่งมีชีวิตสามารถนำร่างกายเคลื่อนที่เข้าไปยังพื้นที่ของสถานที่

นั้นๆ ได้

6. อุปลักษณะสังคราม ได้แก่ บุคคล 2 ฝ่ายที่ทำการสู้รบ ใจมตีซึ่งกันและกัน เพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างที่ขัดแย้งกันของทั้ง 2 ฝ่าย หรืออาจเกิดจากความต้องการเอาชนะฝ่ายตรงข้าม

7. อุปลักษณะกีฬา เป็นการนำคำที่เกี่ยวกับกีฬา เช่น ผู้เข้าแข่งขัน กฎกติกาที่เป็นเงื่อนไขในการแข่งขันระหว่างผู้เข้าแข่งขัน เพื่อให้ได้ข้อตกลงที่เป็นกลางและยุติธรรม การแพ้ การชนะ เป็นต้น

8. อุปลักษณะธรรมชาติ สรรพสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นมา โดยไม่มีสิ่งใดหรือบุคคลใดสร้างมันขึ้นมา เป็นสิ่งหรืออาการที่เป็นไปโดยไม่ได้ปรุงแต่ง มีขึ้นและเป็นอยู่เอง เช่น สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ หรือปรากฏการณ์ทางธรรมชาติต่างๆ ที่เกิดขึ้นเอง โดยไม่ได้เกิดจากการสร้างของสิ่งใด หรือบุคคลใด

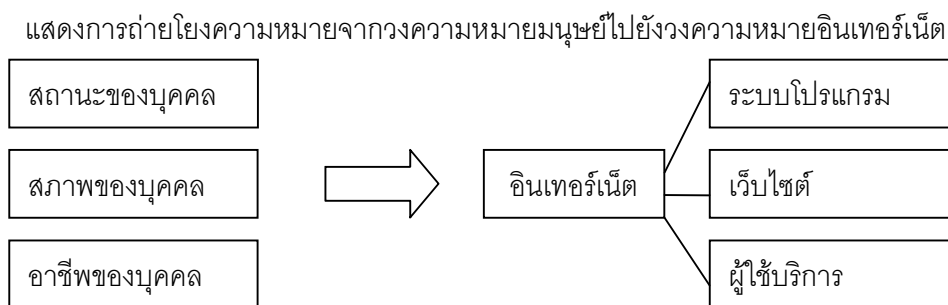
9. อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ ได้แก่ สรรพสิ่งที่ถูกสมมติขึ้น เกิดจากการสร้างขึ้น มีการปรุงแต่ง เป็นสรรพสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ ไม่ปรากฏตัวตนจริงในโลก ไม่สามารถสัมผัสหรือจับต้องได้ แต่อาจมีการสร้างรูปแบบขึ้นมาเพื่อให้เข้าใจหรือเห็นภาพตัวตนของสรรพสิ่งเหนือธรรมชาตินั้นๆ ได้

5.1.2 กระบวนการทางความหมายของการเป็นอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์

จากผลการวิจัยเรื่องกระบวนการถ่ายโยงทางความหมาย พบว่าเกิดกระบวนการถ่ายโยงความหมายเพียงกระบวนการเดียว คือ การถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดียว (Ontological correspondences) ซึ่งเป็นการถ่ายโยงแบบหนึ่งต่อหนึ่ง กล่าวคือ การโยงความสัมพันธ์ของความหมายของสภาพหรือสภาวะของสรรพสิ่งในวงความหมายต้นทาง ไปยังสภาพหรือสภาวะของสรรพสิ่งในวงความหมายปลายทาง จากกระบวนการถ่ายโยงทางความหมายของการเป็นอุปลักษณะในอุปลักษณะประเภทต่างๆ โดยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. อุปลักษณะมนุษย์ จากผลการวิจัยพบว่า มีการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทางมนุษย์ คือ สภาพ สถานะ และอาชีพของบุคคล ไปยังวงความหมายปลายทางที่เป็นระบบต่างๆ ของอินเทอร์เน็ต เช่น ระบบป้องกันความปลอดภัย firewall และเว็บไซต์

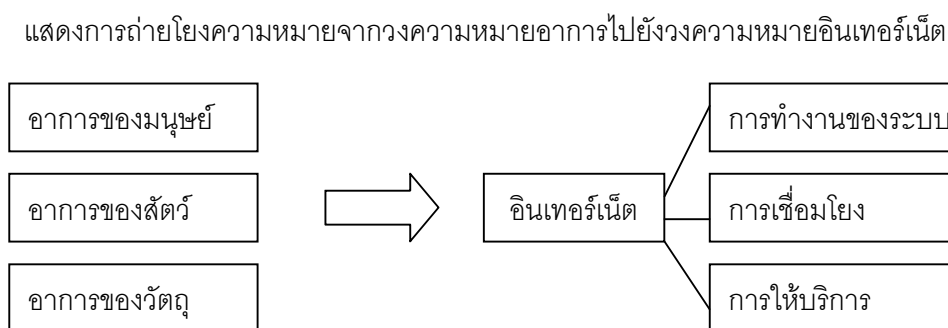
แผนภูมิที่ 6.1

2. อุปลักษณะอาการ ในการวิเคราะห์กระบวนการกลายเป็นอุปลักษณะอาการของสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ สัตว์ หรือพืช พบเพียงการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดียว โดยจะพบว่ามีการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทางคือ อาการของสิ่งมีชีวิต ไปยังวงความหมายปลายทางที่เป็นการทำงานของอินเทอร์เน็ต

ส่วนคำแสดงอาการของสิ่งไม่มีชีวิตประเภทวัตถุพบเพียงหนึ่งคำคือคำว่า “ตั้ง” ซึ่งมีความหมายตรงหมายถึง “กระดองขึ้นเมื่อตกกระทบพื้นหรือผนัง” (พจนานุกรมฉบับมติชน, 2547, น. 327) จากผลการวิจัยกระบวนการถ่ายโยงความสัมพันธ์ทางความหมายพบว่า เกิดกระบวนการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดียว โดยเป็นการเปรียบเทียบอินเทอร์เน็ตเป็นวัตถุที่กระทำอาการการเคลื่อนที่ “ตั้ง”

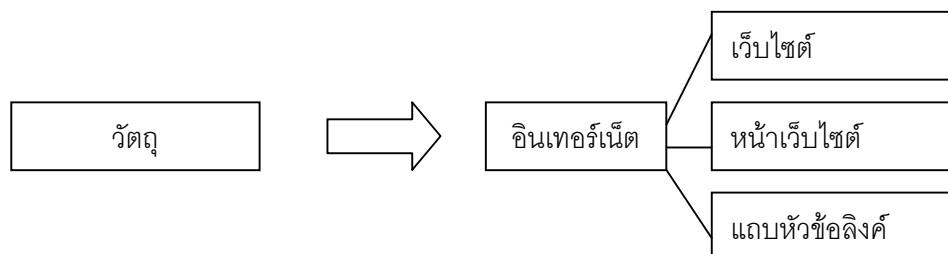
แผนภูมิที่ 6.2

3. อุปลักษณะวัตถุ ผลการวิจัยพบว่ามีการกระบวนการถ่ายโยงความหมายเพียงแบบเดียว คือ กระบวนการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดียว โดยจะเป็นการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทางคือ วงความหมายวัตถุ ไปยังวงความหมายปลายทางที่เป็นวงความหมายอินเทอร์เน็ต

แผนภูมิที่ 6.3

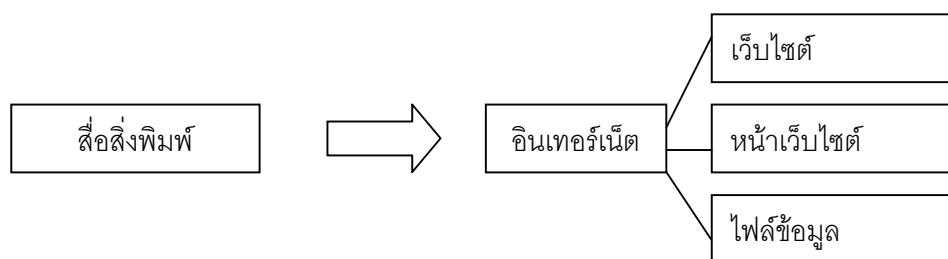
แสดงการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายวัตถุไปยังวงความหมายอินเทอร์เน็ต

4. อุปลักษณะสื่อสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่าพบว่ามีกระบวนการถ่ายโยงความหมายเพียงแบบเดียวคือ กระบวนการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดียว โดยจะเป็นการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทางคือ วงความหมายสื่อสิ่งพิมพ์ ไปยังวงความหมายปลายทางที่เป็นวงความหมายอินเทอร์เน็ต

แผนภูมิที่ 6.4

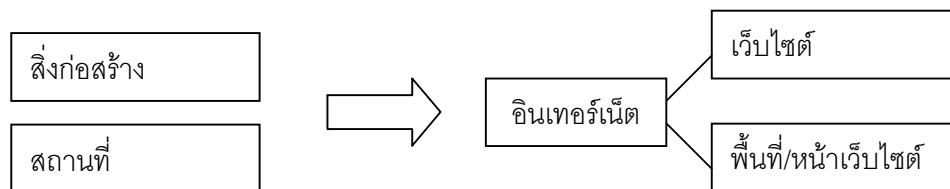
แสดงการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายสื่อสิ่งพิมพ์ไปยังวงความหมายอินเทอร์เน็ต

5. อุปลักษณะสถานที่ ผลการวิจัยพบว่าพบว่ามีกระบวนการถ่ายโยงความหมายเพียงแบบเดียวคือ กระบวนการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดียว โดยจะเป็นการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทางคือ วงความหมายสถานที่ ไปยังวงความหมายปลายทางที่เป็นวงความหมายอินเทอร์เน็ต

แผนภูมิที่ 6.5

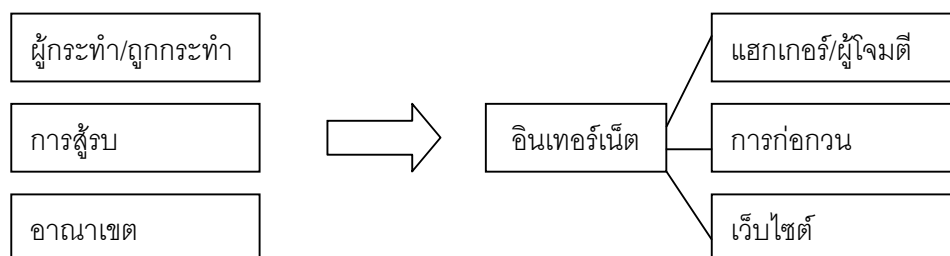
แสดงการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายสิ่งก่อสร้างไปยังวงความหมายอินเทอร์เน็ต

6. อุปลักษณะสังคราม ผลการวิจัยพบเพียงกระบวนการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดี่ยว โดยจะพบว่ามีถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทางคือ การทำสังคราม ไปยังวงความหมายปลายทางคือ อินเทอร์เน็ต

แผนภูมิที่ 6.6

แสดงการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายสังครามไปยังวงความหมายอินเทอร์เน็ต

7. อุปลักษณะกีฬา พบเพียงหนึ่งคำคือคำว่า “กติกากา” ซึ่งมีความหมายตรงหมายถึง “กฎเกณฑ์หรือข้อตกลงที่บุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไปกำหนดขึ้นเป็นหลักปฏิบัติ” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 7) จากผลการวิจัยกระบวนการถ่ายโยงความสัมพันธ์ทางความหมายพบว่า เกิดกระบวนการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดี่ยว โดยเป็นการเปรียบเทียบอินเทอร์เน็ต และผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตเป็นนักกีฬา หรือผู้เล่น แล้วทำการตกลงตั้งเงื่อนไขข้อตกลงขึ้นมา

แผนภูมิที่ 6.7

แสดงการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายกีฬาไปยังวงความหมายอินเทอร์เน็ต

8. อุปลักษณะธรรมชาติ จากผลการวิจัยพบเพียงหนึ่งคำคือคำว่า “โลก” ซึ่งมีความหมายตรงหมายถึง แผ่นดิน, (ภูมิ) ดาวเคราะห์ดวงหนึ่ง มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 5 ในระบบสุริยะ เป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย(ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1043) และจากผลการวิจัยกระบวนการถ่ายโยงความสัมพันธ์ทางความหมายพบว่า เกิดกระบวนการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดียว โดยจะเป็นการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทางคือ วงความหมายธรรมชาติ ไปยังวงความหมายปลายทางที่เป็นวงความหมายอินเทอร์เน็ต

แผนภูมิที่ 6.8

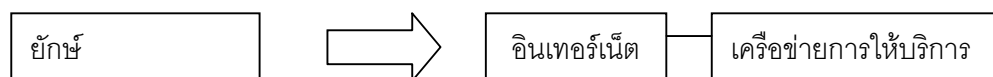
แสดงการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายธรรมชาติไปยังวงความหมายอินเทอร์เน็ต

9. อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ จากผลการวิจัยพบเพียงหนึ่งคำคือคำว่า “ยักษ์” ซึ่งมีความหมายตรงหมายถึง อมนุษย์พวกหนึ่ง ถือกันว่ามีรูปร่างใหญ่โตน่ากลัว มีเขี้ยวออก ใจดำอำมหิต ชอบกินมนุษย์ กินสัตว์ โดยมากมีฤทธิ์เหาะได้จำแลงตัวได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 896) และจากผลการวิจัยกระบวนการถ่ายโยงความสัมพันธ์ทางความหมายพบว่า เกิดกระบวนการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดียว โดยจะเป็นการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทางคือ วงความหมายสิ่งเหนือธรรมชาติ ไปยังวงความหมายปลายทางที่เป็นวงความหมายอินเทอร์เน็ต

แผนภูมิที่ 6.9

แสดงการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายสิ่งเหนือธรรมชาติไปยังวงความหมายอินเทอร์เน็ต

จากผลการวิเคราะห์ศึกษากระบวนการถ่ายโยงทางความหมายของอุปลักษณะทั้ง 9 กลุ่มจะพบว่า มีเพียงกระบวนการถ่ายโยงทางความหมายแบบเชิงเดียว (Ontological correspondences) เพียงกระบวนการเดียว

5.2 อภิปรายผล

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษากระบวนการทางความหมายของอุปลักษณณ์จากอินเทอร์เน็ตในภาษาไทย” นี้ ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชาน ซึ่งแนวคิดพื้นฐานที่ว่า การใช้ภาษาสัมพันธ์กับระบบความคิดของผู้ใช้ภาษา การรับรู้ เรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ตลอดจนประสบการณ์ของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์ทางการรับรู้ทางโลกหรือทางวัฒนธรรม ทำให้มนุษย์เกิดความเข้าใจในตัวภาษาและสามารถสร้างภาษาขึ้นได้ ซึ่งอาจเป็นประสบการณ์ทางการรับรู้ในด้านต่างๆ เช่น ประสบการณ์ทางร่างกาย (Bodily experience) ประสบการณ์ทางวัฒนธรรม (Cultural experience) ที่เกิดจากความเคยชิน หรือค่านิยมของการใช้อวัยวะร่างกายในการดำรงชีวิตหรือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

จากผลการวิจัย สามารถสรุปได้ว่า ผู้ใช้ภาษาในสังคมไทยมีการนำภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันไปใช้ในอินเทอร์เน็ต จากการสำรวจและวิเคราะห์พบว่ามีการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายแบบตรงตามความหมายประจำรูปภาษาและเพื่อสื่อความหมายในเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งในงานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในเชิงเปรียบเทียบหรือเป็นอุปลักษณณ์เชิงมโนทัศน์ พบว่า ผู้ใช้ภาษาใช้ภาษาเปรียบเทียบอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งต่างๆ มากมาย ซึ่งสามารถสรุปได้เป็นอุปลักษณณ์เชิงมโนทัศน์ 9 กลุ่มด้วยกัน คือ เปรียบเทียบอินเทอร์เน็ตเป็นอุปลักษณณ์มนุษย์ อุปลักษณณ์อาการต่างๆ อุปลักษณณ์วัตถุ อุปลักษณณ์สิ่งสิ่งพิมพ์ อุปลักษณณ์สถานที่ อุปลักษณณ์สงคราม อุปลักษณณ์กีฬา อุปลักษณณ์ธรรมชาติ และอุปลักษณณ์สิ่งเหนือธรรมชาติ โดยจะพบว่ามีอุปลักษณณ์สถานที่ และอุปลักษณณ์สิ่งสิ่งพิมพ์มากที่สุด

อุปลักษณณ์เชิงมโนทัศน์ทั้ง 9 กลุ่มนี้ผู้วิจัยพบว่าเป็นอุปลักษณณ์ที่สามารถพบได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน นอกเหนือไปจากการใช้ภาษาในอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้ภาษา ซึ่งอุปลักษณณ์เชิงมโนทัศน์เหล่านี้มีผลมาจากการนำประสบการณ์พื้นฐานต่างๆ ของผู้ใช้ภาษาในสังคมไทย มาเปรียบเทียบกับลักษณะในระบบต่างๆ ของอินเทอร์เน็ต หรือวงความหมายอินเทอร์เน็ต เช่น การนำลักษณะพื้นที่ของแผ่นดินมาเปรียบเทียบกับลักษณะพื้นที่เครือข่าย การนำลักษณะการทำงานจากประสบการณ์ต่างมาเปรียบเทียบกับรูปแบบการทำงานของระบบต่างๆ ในอินเทอร์เน็ต การนำการดำรงชีพของผู้คนทั่วไปมาเปรียบเทียบกับผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต หรือลักษณะอาการพฤติกรรมต่างๆ ของสิ่งมีชีวิตมาเปรียบเทียบกับลักษณะการให้บริการของอินเทอร์เน็ต หรือลักษณะการก่อกวนในอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

นอกจากกลุ่มอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ข้างต้น ผู้วิจัยยังพบคำบางคำที่จัดว่าเป็นการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบหรือเป็นอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ที่ได้รับอิทธิพลมาจากการแปล โดยเป็นการแปลจากศัพท์ภาษาอังกฤษ มาเป็นศัพท์ภาษาไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(ก) ไวรัสประเภท**หนอน**จะแพร่กระจายผ่านทางอีเมลล์

(www.thai2click.com)

ในบริบทนี้พบอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์คำว่า “หนอน” ซึ่งหมายถึง โปรแกรมไวรัสที่แพร่ระบาดสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ ผ่านการเชื่อมโยงในระบบอินเทอร์เน็ต

คำว่า “หนอน” มีความหมายประจำรูปภาษาหมายถึง ชื่อตัวอ่อนของแมลงหลายชนิด เมื่อฟักออกจากไข่ มีรูปร่างทรงกระบอกหรือรูปกรวยลำตัวอ่อนนุ่มเป็นปล้อง เคลื่อนที่โดยการคืบคลานไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1242) จากตัวอย่างที่ (ก) สามารถแสดงให้เห็นการเปรียบเทียบอินเทอร์เน็ตว่าเป็นเสมือนร่างกายของสิ่งมีชีวิต ที่อาจได้รับเชื้อโรค (โปรแกรมไวรัส) เข้าสู่ร่างกายได้ และเชื้อโรค (โปรแกรมไวรัส) นั้นก็มีการแบ่งแยกสายพันธุ์ออกไป หนึ่งในนั้นคือสายพันธุ์ที่มีลักษณะเป็นหนอน สามารถแสดงให้เห็นการเปรียบเทียบโปรแกรมไวรัสรูปแบบหนึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตประเภทหนอน จึงเป็นการนำคำมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเป็นอุปลักษณ์ ที่จัดอยู่ในวงความหมายของสัตว์

นอกจากนี้คำว่า “หนอน” ที่เป็นคำแปลมาจากคำภาษาอังกฤษที่ใช้เรียกไวรัสคอมพิวเตอร์ประเภทหนึ่ง คือคำว่า “worm” และยังสื่อให้เห็นการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบของภาษาอังกฤษได้เช่นกัน

(ข) ขอเชิญทุกท่านแวะเวียนเข้าไปสนทนาในเรื่องต่างๆ ไป หรือแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยได้ใน **กระดานสนทนา**

(www.st.ac.th)

ในบริบทนี้พบอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์คำว่า “กระดาน(สนทนา)” ซึ่งหมายถึง หน้าของเว็บไซต์ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถเข้ามาพิมพ์ข้อความเพื่อสนทนากับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตท่านอื่นๆ หรือทิ้งข้อความไว้ได้

คำว่า “กระดาน” มีความหมายประจำรูปภาษาหมายถึง ไม้ซุงที่เรื้อยออกเป็นแผ่นๆ โดยปริยายหมายถึงสิ่งที่มีลักษณะอย่างกระดาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 32) จากตัวอย่างที่ (ข) การพิมพ์ข้อความเพื่อสนทนาภายใน “กระดานสนทนา” นี้มีความสอดคล้องกับการเขียน

ข้อความลงบนกระดาน เช่น กระดานดำในสมัยก่อน และด้วยลักษณะของจอมอนิเตอร์ที่ทำหน้าที่ฉายภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์มีลักษณะด้านหน้าที่เป็นสี่เหลี่ยม คล้ายกับลักษณะของกระดาน นอกจากนี้ บางเว็บไซต์ได้มีการตกแต่งหน้าตาของกระดานสนทนาให้มีลักษณะคล้ายกับแผ่นกระดาน กระดานดำ หรือกระดานชนวน เป็นต้น จึงถูกนำมาเปรียบเทียบกับกระดานที่ทำจากแผ่นไม้ ที่ตั้งอยู่ตามสถานที่ต่างๆ เพื่อให้ผู้คนสามารถนำข้อความ หรือประกาศของตนไปปิด เพื่อการประชาสัมพันธ์นั่นเอง จึงเป็นการนำคำมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเป็นอุปลักษณะ ที่จัดอยู่ในวงความหมายของสิ่งของ

นอกจากนี้คำว่า “กระดานสนทนา” ที่เป็นคำแปลมาจากคำภาษาอังกฤษคือคำว่า “webboard” ที่ใช้เรียกหน้าของเว็บไซต์ที่ออกแบบมาสำหรับการสนทนา และยังสื่อให้เห็นการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบของภาษาอังกฤษได้เช่นกัน

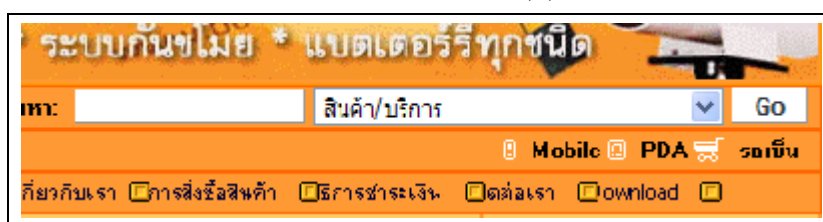
รูปภาพที่เป็นอุปลักษณะสิ่งไม่มีชีวิตเกี่ยวกับกระดานได้ถูกนำไปใช้ โดยเรียกชื่อแตกต่างกันไปตามลักษณะการทำงาน ได้แก่ กระดานติดตาม กระดานฝากข้อความ กระดานพูดคุย กระดานถามตอบ กระดานเสวนา กระดานนำเสนอผลงาน กระดานกลอน กระดานข่าว

(ค) ในหน้ารายการสินค้าใน**รถเข็น**ของท่าน จะแสดงรายการ จำนวน และราคาของสินค้าที่ท่านเลือก

(www.best2home.com)

ภาพที่ 6.1

ภาพประกอบตัวอย่าง (ค)

ในบริบทนี้พบอุปลักษณะเชิงมนทัศน์คำว่า “รถเข็น” ซึ่งหมายถึง ระบบปฏิบัติการที่ถูกออกแบบเพื่อให้ทำหน้าที่รวบรวมรายการสินค้า ที่ลูกค้า หรือผู้ใช้อินเทอร์เน็ตของเว็บไซต์ต้องการสั่งซื้อทางอินเทอร์เน็ต ด้วยลักษณะการทำงานจะคอยแสดงรายการ และจำนวนสินค้าที่ลูกค้าได้เลือกไว้จากหน้าเว็บ ก่อนที่ลูกค้าจะตัดสินใจจ่ายเงินผ่านระบบบัตรเครดิต

คำว่า “รถเข็น” มีความหมายประจำรูปภาษาหมายถึง รถที่ไม่มีเครื่องต้องใช้คนเข็นหรือดันไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 922) จากตัวอย่างที่ (ค) จะเห็นได้ว่าระบบปฏิบัติการนี้มีลักษณะการทำงานที่คล้ายคลึงกับการใช้งานรถเข็น ที่ใช้สำหรับใส่สินค้าตามซูเปอร์มาเก็ต ห้างสรรพสินค้าไป จึงเป็นการนำคำมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเป็นอุปลักษณะ ที่จัดอยู่ในวงความหมายของสิ่งของ

นอกจากนี้คำว่า “รถเข็น” หรือที่เรียกว่า “ระบบรถเข็น” ที่เป็นคำแปลมาจากคำภาษาอังกฤษ คือคำว่า “cart” ที่ใช้เรียก โปรแกรมสำหรับจดจำรายชื่อสินค้าที่ใช้อินเทอร์เน็ต ได้ใช้บริการสั่งซื้อผ่านทางเว็บไซต์เพื่อการพาณิชย์ (e-commerce) และยังสื่อให้เห็นการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบของภาษาอังกฤษได้เช่นกัน

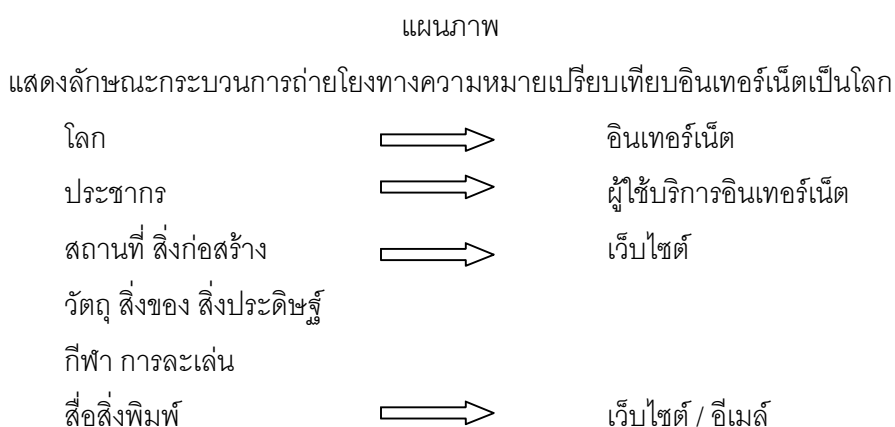
จากผลการวิเคราะห์ที่พบศัพท์ที่เป็นอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์บางคำ มีอิทธิพลมาจากการแปลศัพท์จากเดิมที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่นำมาใช้ในระบบอินเทอร์เน็ตเป็นภาษาแรก เนื่องจากอินเทอร์เน็ตนั้นถูกประดิษฐ์คิดค้นขึ้นใช้ครั้งแรกที่ประเทศอเมริกา หรือในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษได้กลายมาเป็นภาษาสากลของอินเทอร์เน็ต และมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาในระบบอินเทอร์เน็ตของประเทศไทยอย่างมาก ดังที่พบว่ามีการสร้างคำ โดยวิธีการแปลเพื่อนำมาใช้เรียกระบบ หรือหน้าที่ บริการของอินเทอร์เน็ตในภาษาไทย

การวิเคราะห์กระบวนการถ่ายโยงทางความหมายของการเป็นอุปลักษณะ โดยการศึกษการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทาง (Source domain) ไปยังวงความหมายปลายทาง (Target domain) และการถ่ายโยงทางความหมายนั้นเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ทางความหมายที่เป็นคุณสมบัติ (attributes) ของคำ ซึ่งปรากฏในวงความหมายต้นทางกับวงความหมายปลายทาง ด้วยการถ่ายโยงความสัมพันธ์ทางความหมายนี้เองทำให้เกิดเป็นอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ขึ้น

จากผลการวิจัยกระบวนการถ่ายโยงทางความหมายของการเป็นอุปลักษณะ พบเพียงกระบวนการถ่ายโยงทางความหมายแบบเชิงเดียว (Ontological correspondences) ประเภทเดียว ซึ่งมีความสัมพันธ์กับงานวิจัยที่ผ่านมา เช่น งานวิจัยของ ศุภชัย ต๊ะวิชัย (2549) ศึกษาเรื่อง “อุปลักษณะมโนทัศน์แสดงอารมณ์โกรธในภาษาไทย” ที่ผลการวิจัยพบว่ามีกระบวนการถ่ายโยงทางความหมายแบบเชิงเดียว หรือ Ontological correspondences (ในงานวิจัยของ ศุภชัย ต๊ะวิชัย ได้ใช้คำว่า กระบวนการถ่ายโยงทางความหมายแบบภวสัมพันธ์) มากกว่ากระบวนการถ่ายโยงทางความหมายแบบเชิงซ้อน หรือ Epistemic correspondences (ซึ่งในงานวิจัยของศุภชัย ต๊ะวิชัยใช้คำว่า กระบวนการถ่ายโยงทางความหมายแบบภวสัมพันธ์) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ

การุญญ์ พนมสุข (2549) เรื่อง “การวิเคราะห์เปรียบเทียบอุปลักษณะในบทอัศจรรย์ของวรรณกรรมไทย” ที่ผลการวิจัยพบว่า มีกระบวนการถ่ายโยงทางความหมายแบบเชิงเดียว หรือแบบภวสัมพันธ์ (Ontological correspondences) มากกว่า กระบวนการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงซ้อน หรือแบบญาณสัมพันธ์ (Epistemic correspondences) โดยกระบวนการถ่ายโยงความหมายแบบเชิงเดียวจะพบในทุกอุปลักษณะ แต่ขณะที่การถ่ายโยงความหมายแบบเชิงซ้อนจะพบในอุปลักษณะบางประเภทเท่านั้น ซึ่งส่วนมากจะพบในอุปลักษณะที่สะท้อนให้เห็นถึงมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ใช้ภาษานั้นมีมุมมองเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตอย่างหนึ่งที่ค่อนข้างชัดเจน คือ ผู้ใช้ภาษาในสังคมไทยจะมีมุมมองว่าอินเทอร์เน็ตเป็นโลกใบหนึ่ง โดยมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในโลกใบนั้น มีเว็บไซต์เป็นสถานที่ต่างๆ มีการลงค์เชื่อมโยงเพื่อที่ผู้คนเคลื่อนที่ไปยังสถานที่ต่างๆ เหล่านั้นได้ เช่น บ้าน อาคารสำนักงาน สิ่งปลูกสร้าง ห้างสรรพสินค้า ร้านค้า เป็นต้น และนอกจากนี้เว็บไซต์บางเว็บไซต์ยังสามารถเปรียบเป็นวัตถุ สิ่งของ เช่น ชั้นวางสิ่งของ ตู้เลี้ยงปลา ตลอดจนเครื่องมือเครื่องมือนำอำนวยความสะดวกต่างๆ หรือเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ประชากรในโลกอินเทอร์เน็ตนั้นได้อ่านเพื่อค้นคว้าข้อมูล ความรู้ ความบันเทิง เช่น หนังสือ ตำรา นิตยสาร เป็นต้น พร้อมกันนี้เว็บไซต์บางเว็บไซต์ก็เปรียบเสมือนสนามกีฬา สนามเด็กเล่น โดยมีลักษณะกระบวนการถ่ายโยงทางความหมายจากวงความหมายต้นทาง ไปยังวงความหมายปลายทางแบบเชิงเดียว (Ontological correspondences) ดังต่อไปนี้

จากแผนภาพข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าผู้ใช้ภาษาในสังคมไทยมีมโนทัศน์เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตว่า อินเทอร์เน็ตเป็นโลก

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเบื้องต้นเท่านั้น โดยผู้วิจัยพบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจที่ควรจะต้องศึกษา ดังต่อไปนี้

5.3.1 ควรศึกษาอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์อินเทอร์เน็ตจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายยิ่งขึ้น เช่น เก็บข้อมูลจากการสนทนาจริงในชีวิตประจำวัน เก็บข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น จากหนังสือที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เช่น นิตยสาร Computer Today นิตยสาร IT SOFT เป็นต้น ซึ่งนิตยสารเหล่านี้จะมีบทความเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตมาแนะนำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการแนะนำเว็บไซต์หรือโปรแกรมใหม่ๆ ในอินเทอร์เน็ต หรือจากรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต เช่น รายการ e-life

5.3.2 ควรมีการศึกษาอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์อินเทอร์เน็ตในเชิงเปรียบเทียบ เนื่องจากในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ลักษณะการสร้างคำใหม่ เพื่อนำมาใช้เรียกระบบต่างๆ ในวงความหมายอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้ภาษาในสังคมไทยนั้น ส่วนมากจะเป็นการยืมคำ โดยจะเป็นการนำคำที่มีอยู่เดิมก่อนแล้วในภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาภาษาสากลของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มาใช้เรียกสิ่งประดิษฐ์ชิ้นใหม่ทับศัพท์ในภาษาไทย แทนที่การสร้างคำขึ้นมาใช้ใหม่โดยกระบวนการการสร้างคำอื่นๆ หรือในบางคำที่มีการบัญญัติศัพท์ขึ้นมาใหม่โดยราชบัณฑิตยสถาน แต่ศัพท์บัญญัติเหล่านี้กลับไม่เป็นที่นิยมเท่ากับการเรียกโดยใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ในกลุ่มผู้ใช้ภาษาในสังคมไทย เช่น ตัวอย่างคำดังต่อไปนี้

ตัวอย่างศัพท์บัญญัติราชบัณฑิตยสถาน

คณิตกรณ์	สำหรับใช้เรียกแทนคำว่า “คอมพิวเตอร์” หรือ “computer”
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	สำหรับใช้เรียกแทนคำว่า “อีเมลล์” หรือ “e-mail”
การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	สำหรับใช้เรียกแทนคำว่า “อีคอมเมิร์ซ” หรือ “e-commerce”
ด่านกันบุกรุก	สำหรับใช้เรียกแทนคำว่า “ไฟร์วอลล์” หรือ “firewall”
เซียนคอมพิวเตอร์	สำหรับใช้เรียกแทนคำว่า “แฮกเกอร์” หรือ “hacker”
บรรจูลง	สำหรับใช้เรียกแทนคำว่า “ดาวน์โหลด” หรือ “download”

แหล่งข้อมูล (<http://www.royin.go.th>)

5.3.2 จากตัวอย่างศัพท์บัญญัติจะเห็นได้ว่าคำตัวอย่างเหล่านี้ ซึ่งเป็นศัพท์ที่ได้มีการบัญญัติขึ้นมาใหม่เพื่อใช้เรียกระบบต่างๆ ในวงความหมายอินเทอร์เน็ต แต่กลับไม่เป็นที่รู้จักหรือไม่เป็นที่นิยมเท่าการใช้คำทับศัพท์ หรือการยืมคำศัพท์จากภาษาอังกฤษเดิมมาใช้เรียกทับศัพท์ในภาษาไทย ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างอุปลักษณเชิงมนทัศน์อินเทอร์เน็ตในภาษาไทย กับอุปลักษณเชิงมนทัศน์อินเทอร์เน็ตในภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระบบความคิดของผู้ใช้ภาษาทั้งสองภาษาว่ามีมุมมองหรือ ระบบความคิดมนทัศน์เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่คล้ายคลึง หรือแตกต่างกันอย่างไร

5.3.3 ควรศึกษาอุปลักษณเชิงมนทัศน์ในแง่มุมอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น การแสดงอารมณ์ต่างๆ การทำงาน การเรียน ความรัก การแต่งงาน การหย่าร้าง หรือการดำเนินชีวิต เป็นต้น ด้วยแนวความคิดที่ว่า ภาษามีความสัมพันธ์กับระบบความคิดของผู้ใช้ภาษาผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาอุปลักษณเชิงมนทัศน์ในแง่มุมต่างๆ เพื่อให้เข้าใจระบบความคิดของผู้ใช้ภาษาในสังคมมากขึ้น